Animal Experimentation

Q I am working for a medical researcher, and a lot of our work includes experimentation on rodents, whose lives are not always pleasant during our experimentation. Is such work permitted, or is it prohibited due to *tza'ar ba'alei chayim* (causing pain to animals)? How should I feel about my involvement in this research?

1. גמרא, בבא מציעא דף לב עמ' ב

תא שמע: בהמת נכרי ומשאוי ישראל – "וחדלת". ואי אמרת צער בעלי חיים דאורייתא, אמאי "וחדלת"? "עזב תעזב" מבעי ליה! – לעולם צער בעלי חיים דאורייתא, התם בטעינה. ... אמר ליה: הא מני – רבי יוסי הגלילי היא, דאמר: צער בעלי חיים לאו דאורייתא.

2. תוספות, עבודה זרה דף יא עמ' א

עוקרין על המלכים – ואם תאמר: ואמאי לא פריך: והאיכא צער בעלי חיים ... דבשלמא משום בל תשחית ליכא, דכיון דלכבודו של מלך עושין כן, אין כאן השחתה, אלא הוי כמו תבריכין של מאה מנה, אלא צער בעלי חיים איך הותר? ויש לומר דשאני כבוד המלך שהוא כבוד לכל ישראל ואתי כבוד רבים ודחי צער בעלי חיים.

3. שולחן ערוך אבן העזר סי' ה סע' יד

כל דבר הצריך לרפואה או לשאר דברים, לית ביה משום איסור צער בעלי חיים. ולכן מותר למרוט נוצות מאווזות חיות, וליכא למיחש משום צער בעלי חיים, ומכל מקום העולם נמנעים דהוי אכזריות.

4. גמרא, חולין דף ז עמ' ב

עקרנא להו, איכא צער בעלי חיים. קטילנא להו, איכא בל תשחית.

5. שו"ת שבות יעקב חלק ג סי' עא

... אין חשש איסור דבל תשחית או צער בעלי חיים כל שיש לו צורך בו, ומותר לעשות אפילו לכתחלה; אף שסיים רמ"א שם באבן העזר סוף סי' ה' במריטת נוצת שהעולם נמנעים משום אכזריות, היינו דוקא במריטת נוצה, שעושה מעשה בידים והעוף מרגיש מאוד הצער ... מה שאין כן בנדון שלפנינו של השואל, שאינה מרגשת כלל צער בשעת אכילה ושתייה זאת רק שאחר כך גורמות חולי ומכאוב והוא לרפואת אדם נראה לי פשוט דאין כאן חשש איסור, אפילו ממדות חסידות

6. שו"ת מנחת יצחק חלק ו סי' קמה

אמנם ראיתי באוצר הפוסקים שם (אות פ"ז) שהביא ... דאין להתיר צער בעלי חיים משום ריוח ממון, עיין שם; והוא תמוה, דבפירוש איתמר בתשובות משאת בנימין ... דאף דמקודם עלה על דעתו לחלק בין הפסד קרנא ובין מניעת הריוח ... אבל מניעת הריוח יש לומר דלאו הפסד הוא ... אבל שוב הוכיח ... דגם במניעת הריוח מותר עיין שם ... והיינו לומר דאף באופן דלא נחשב לדבר האבוד בחול המועד ואבלות, לענין בל תשחית וצער בעלי חיים נחשב להפסד

7. שו"ת שאילת יעבץ חלק א סי' קי

צריך לי עיון בהא דצער בעלי חיים דאורייתא. אם הוא כלל עובר לכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, גדול וקטן ואפילו שקצים ורמשים ... ויראה שאינו באמת אלא בבעלי חיים דבני מלאכה נינהו, בענינא דקרא דכתיב בבהמה הנושאת משא. ואפשר שאפילו כלב וחתול בכלל, לפי שגם המה בני תרבות ובעלי מלאכה כמה שכתוב במגן אברהם לענין להקדים להם האכילה בבהמה ... אבל הקטנים שאינם ראוים למלאכת אדם, לא מיבעיא זבובים ופרעושים ושאר שקצים ורמשים דמאיסי וגם יש בהן חשש מכשול ואף קצת סכנה וצער לבני אדם, דלית לן בה. ושפיר דמי למיקטלינהו ... אלא ודאי כל הני דאמרן, אין להם סמך מן התורה להקפיד על צערן ועל הריגתן.

8. גמרא, בבא מציעא דף פה עמ' א

ההוא עגלא דהוו קא ממטו ליה לשחיטה, אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי, וקא בכי. אמר ליה: זיל, לכך נוצרת. אמרי: הואיל ולא קא מרחם – ליתו עליה יסורין. ועל ידי מעשה הלכו – יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא, הוה שדיא בני כרכושתא וקא כנשא להו, אמר לה: שבקינהו, כתיב: "ורחמיו על כל מעשיו". אמרו: הואיל ומרחם – נרחם עליה.